

ubehagelig Extraudgift, men for den Udenforstående, for Trediemand, forekommer det mig ikke at have nogen Betydning, idet der, naar der er Ojenfaldighed til Stede, og Brandkassen har en betydelig Udbredelse, altid maa siges at være den fornødne Sikkerhed. Men der er en anden Ting, som er af Bigtighed i dette Forhold, og det er derfor Noget, der selvfølgelig paases af Justitsministeriet, Noget, uden hvilket man ikke indlader sig paa at godkjende disse Brandforsikringer, nemlig at der i deres Statuter findes en Bestemmelse om, at man ikke kan blive udslettet uden Panthaverens Samtykke. Det vilde naturligvis være farligt at udlaane Umyndiges Midler i en Eiendom, der er forsikret i en Brandkasse, hvor denne Regel ikke gjælder, hvor det kunde lade sig gjøre at ophøre med at asurere, uden at Overformynderet fik det at vide. Det er derfor ogsaa Noget, der holdes paa fra Justitsministeriets Side, at der i disse Brandkassers Statuter maa staa Noget om, at den Eier, der har asureret en Eiendom, ikke kan blive udslettet af Assurancen, medmindre han staffer Bevis for, at Panthaverne i Eiendommen samtykke dertil, og det staa ogsaa i den Brandkassers Statuter, som jeg antager, man har sigtet til ved de Bemærkninger der faldt her. Til disse Udtalelser skal jeg i dette Øieblik indskrænke mig, idet jeg som sagt med Henhyn til det sidste Punkt skal bemærke, at det egentlig ikke ligger for, thi der staa Intet derom i Lovforslaget.

Maaten: Jeg skal tillade mig at bemærke til den ærede 3die Landskingsmand for 9de Kreds (Suel), at Indholdet af § 2 ikke er en midlertidig Bestemmelse; det er netop en Bestemmelse, som skal have varig Gyldighed, og forsaavidt er der særlig Grund til at henlede Opmærksomheden derpaa. Det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) skjønter jeg ikke paa noget Punkt imødegik de Indvendinger, jeg fremsatte mod Bestemmelsen; hans eneste Argument var, at det var ussneligt at bringe Udlaanet til Befolkningens Rundsstab. Ja, det er ganske vist; men det hindres ikke paa nogen Maade, at det kommer til Befolkningens Rundsstab, selv om § 2 ikke vedtages; thi det er en Selvsølge, at de, der udgive Blade og gjerne ville ophylse Befolkningen, i allerhøieste Grad ville sørge for, at den Slags interessante Meddelelser komme til Befolkningens Rundsstab, og de ville ikke undlade det, fordi de ikke blive betalte for det. Dernæst bemærkede den høitærede Justitsminister, at det jo ikke var noget Nyt; det var Noget,

vi allerede havde i den gjældende Lov (Justitsministeren [Nellemann]: Præcis). Ja, gjældende Præcis, men det forekommer mig, at den høitærede Ministers Udtalelser netop viste, hvor uheldigt den nuværende Præcis vilde blive forandret, hvis den nye Lovbestemmelse blev gennemført. Den høitærede Minister sagde, at Sagen ifølge Præcis er overladt til Laanebestyrelsernes Skjø. Ja, det er netop ogsaa noget meget Godt, at det er overladt til deres Skjø, at det er overladt til dem at bringe Udlaanet til Befolkningens Rundsstab paa den Maade, som de efter de stedlige Forhold finde det rigtigst; men jeg beklager meget, at dette frie Skjø, som de have til at handle efter, hvad de anse for at være rigtigst og hensigtsmæssigt, bliver indskrænket saaledes paa den ene Side, at de lade publicere i Blade, hvor Publikationen maatte ikke have Interesse for Befolkningen, og paa den anden Side blive henvisne til at udfinde det, de skulde gjøre efter Regler, som jeg ikke kan se, at det kan blive muligt med Rimelighed at paalægge dem at udfinde; thi jeg fastholder: Hvilke de mest udbredte Blade ere, naar det ikke er overladt til deres Skjø, men i Loven bestemt foreskrevet, at de have den Pligt at sørge for at publicere i de mest udbredte Blade, det er ikke Noget, de kunne vide; naar det er en bindende Lovregel at avertere i de mest udbredte Blade, saa maa de have bestemte Kjendsgjerninger at gaa efter; et Løst Skjø er ikke tilstrækkeligt; thi saa vil det muligens bagefter findes, at de have taget fejl, derfor maa de have Kjendsgjerninger. Naar det befales at publicere i Siitskenderne og „Berlingste Tidende“, vide de, hvad det er, men naar det hedder i „Egnens mest udbredte Blade“, vil det være vanskeligt for noget Mennefte at sige, naar denne Fordring er fyldestgjort. Er det overladt til deres Skjø som nu, ville de kunne skjønte om Forholdet, og Ingen vil kunne gjøre dem Noget, naar de maa siges at have skjøntet paa en fornuftig og rimelig Maade. Men kræves det som en Lovregel, at det skal være de mest udbredte Blade, saa op med Abonnementsprotokollerne og lad os se, hvem der har flest Abonnenter. Det er en ny Regel, som jeg finder meget mindre god end Tilstanden, som den nu er, og som Justitsministeren betegnede paa en Maade, i Kraft af hvilken det forekommer mig, at man kun kan ønske at forblive ved den Bestemmelse, at Averteringen er overladt til vedkommende Laanebestyrelses Skjø.

Loede: Det forekommer mig, at det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Suel)